

90 SEKUND

LAGT TIL RÆTTIS: Leo Poulsen

MIRJAM PÆTURSDÓTTIR

24. desember verður serligur í ár

MIRJAM PÆTURSDÓTTIR EIGUR EINA AV HEILT KENDU RADIORØDDUNUM Í FØROYUM, MEN SUM LÍTIL DROYMDI HON UM AT BLÍVA POLITI. HON ELSKAR VETURIN OG GLEÐIR SEG SERLIGA NÓGV TIL JÓLINI Í ÁR

Hvat starv droymdi tú um sum lítil?

Eg vildi antin verða politi ella lærari. Eg sang og dansaði eisini ótrúliga nógv og tók tað altíð uppá kassetband ella video, so tað var eisini ein dreymur, men eina ella aðra staðni visti eg, at eg ikke fór at liva av tí. Fyri tað ikki skal verða heilt lygn, so plagdi eg eisini viðhvørt at spæla at eg var útvarpsvertur og hevði eina sending har fólk kundu ringja inn, og tað var so beiggi mín, sum ringdi og tosaði við ymsum røddum. Og tað bleiv sjálvandi eisini tikið uppá.

Hvussu var tað at hoyra tína egnu rødd í radio fyrstu ferð?

Løgi. Eg byrjaði at hava Ynskiløtuna á Rás2 fyri áleið 5 árum síðani og tá eg hevði haft mína fyrstu sending fekk eg eitt eintak heim við á fløgu, so eg sjálv kundi hoyra hvussu eg ljóðaði og hvat eg skuldi skuldi gera betur, og hvat eg annars skuldi og ikki skuldi siga. Men ein venur seg skjótt við at hoyra seg sjálvan (tíbetur)

Hvat er tað besta við starvinum?

Tað besta er at ongin dagur er líka! Og at ein hevur rættliga fríar teymar. Tá eg t.d. skal hava eina morgunsending, so avgeri eg sjálv hvat eg havi hug til júst tann dagin. Eisini er tað gott, at ein hevur fleiri ymiskar uppgávur. Eg havi ymsar sendingar, eri tøkningur, geri lýsingar og havi eisini roynt meg við kykmyndum. Eg havi starvast á Rás2 í áleið 5 ár og ikki EIN dag havi eg kett meg. Tríðin gongur altíð skjótt. Tað merkir nokk, at man trívist væl.

Hvør árstíð er hin besta og hví?

Tað er veturin. Fyrst av øllum tí at tá eru jól. Eg elski jól og allan desember mánað sum hann er. Eisini haldi eg at myrkri er so hugnaligt. Tað má verða ræðuligt at búgva í Føroyum, og ikke dáma veturin. Og so sjálvandi eru tað færri flogkykt tá og ikki minst vespur!

Hvat er tín lívrættur?

Eg eri rættliga kræsin, so eg eti ikke so fjølbroyttan mat. Haldi at ein av mínum yndisrættum er ræst kjøt. Eisni er ein piparbúffur ótrúliga góður av og á. Og so milliðnbúffur, sum mamma ella eg geri sjálv við ongum grønrum, piparfrukt, mais ella nøkrum sovornum tvætli í.

Dugir tú væl at gera mat?

Av tí at eg eri so kræsin, so eksperimenterer eg ikke so nógv við mati, men annars ligger hampuliga væl fyri at gera mat. Sjeikurin hevur so í øllum førdum ikki kлага, hehe..

Hvussu heldur tú teg í form?

Eg haldi meg í form við at venja 5 til 6 ferðir um vikuna í Yndi Fitness. Eg arbeiði eisini sum instruktørur har og undirvísi í m.ø. spinning, sirkulvenjing o.s.v. Eg havi eina søta tonn, og eti alt ov nógv bomm, sjokolátu og køkur, so eg eri noydd at venja so nógv, sum eg geri

Lesur tú nógv?

Nei, tað er synd at siga. Tá dámar mær betur at hyggja efter einum góðum filmi ella onkrari sendirøð. Tann seinasta bókin eg læs er »Confessions of a Shopaholic – Shopaholic and baby« og hana læs eg fyri áleið einum ári síðan.

Hevur tú húsdjór?

Ja, verðins fittastu tík. Ein chihuahua sum er 5 ár og eitur Nala.

Hvat gleðir tú teg mest til?

Beint nú er nokk eingin ivi um hvat eg gleði meg mest til – 24. desember. Tá skulu sjeikurin og eg verða foreldur fyri fyrstu fer. At tað so eisini er jólaaftan, er bara eitt pluss.

Verður tú eisini radiovertur um 10 ár?

Man skal ongantíð siga ongantíð. Tað kann eisini verða at eg geri okkurt heilt annað tá. Men um man hevur slept miðlaverðini heilt tá, er ringt at siga nú.

UMAFTURAFTURUM HØGNI DJURHUUS

Til handils við Benito

Á einum gøtuhorni í bygdini Corfino í Carfagnana fjøllunum í Toscana í Italia er ein lítill krambúð við stórum úrvali. Har fæst alt og nakað afturat, sum vanliga húsarhaldið í fjallabygdini hevur brúk fyri.

Litla krambúðin er tó ikki bara krambúð. Hon er eisini café og barr. Ein kaffibryggjari stendur millum keks og lágorkuperur. Uppi yvir henni standa nakrar brennivinsfløskur. Uttan fyri ein gamal plaststólur og eitt lítið skirvisligt borð at seta koppin ella glasið á.

Ein eldri kona rokast úti við at leggja grønmeti á hillarnar har. Hon kemur inn og inn um skivuna, tá kundar fara inn í handil hennara. Ja, eg giti, at hon eigur krambúðina.

Á einari hill framman fyri deodorantar og dunkar við hársápu hanga fimm myndir. Ikki nøkur stór fotolist, verri enn so, men litmyndir kortini.

Uttast vinstrumegin er ein stór og prúð og lukkilig súgv. Síðani eru tríggar myndir av børnum og so, uttast høgrumegin, ein reklamamynd av einum stoltum Benito Mussolini.

Tá eg spyrji um myndirnar, fyrst á enskum, síðani á føroyskum, svarar hon á ítalskum, at hon eigur fyra grísar. Og hon er errin av teimum. Hon skrivar talið 9,3 á ein lepa, sum hon leggur á skivuna. Giti bara, at tað eru stigini, súgvinn hevur fingið á onkrari grísaýning. Avgeri sjálvur, at tað eru 9,3 av 10 møgulum stigum, og tað er jú óført.

Børnini eru ommubørn. Tey hevur hon ikki so nógv orð um.

Men fitt eru tey. Og hon er góð við tey, skilt á øllum brøgdum, andlits og handar.

Og so hann sjálvur Mussolini. Hann fær heldur ikki so nógv orð, ja, einki, so at siga. Bara eitt lítið hirs.

Sum sagt, her er eisini barr við øllum neyðugum fløskum. Biði um ein grappa. Hon langar eitt glas á diskin og stoytir í úr einari fløsku við ongum seðli á. Kovboyfilmarnir, eg havi sæð, fara skjótt gjøgnum heilan.

Júst sum í einari westernsalón, glasið á diskin, brennivínið í glasið og skál. Einki við at telja millilitrar. Einki roks.

Ikki talan um, at hon vil hava pengar fyri snapsin. Ein til hitt beinið. Nei, nei, ongar pengar. Skít, nú fóru báðir í sama beinið, so eg má hava tveir afturat til hitt.

Eg krevji nú at sleppa at gjalda. Jú, men so bara fyri tveir, sigur hon. Tvær evrur kosta teir. Tað vil siga tveir dupultir grappa fyri 15 krónur. Jú, hetta er vorðið sum stað.

Hon prátar óført, og eg banni innantanna, at eg ikki legði meira í latín í studentaskúlanum. Kanska eg so skilti okkurt av tí, hon sigur.

Eg spyrji á enskum og føroyskum. Danskt nyttar helst einki her. Veit ikki, um hon skilur meg. Kanska, tí nú skrivur hon aftur eitt tal á lepan, 64, og peikar á seg sjálva.

Hon er bara 64 ár. Sær eldri út, tí hon er ein slitkona, tað sæst.

Krambúð hennara er eisini úthandil hjá apotekinum í onkrum størri býi niðri í dalinum. Tí oman á mjølposum og eskjum við nudlum liggja hvítir pappírsposar við heilivági og navni og prísi skrivaðum á, klárir at heinta.

Aftan fyri glansmyndina av stóra leiðaranum, Il Duce, eru vínfløskur við hansara mynd á seðlinum, Vino Nero. Tað er eingin skomm í Italia at dáma Mussolini og siga tað hart.

Til ber eisini at keypa vín og øl við øðrum virkisfýsnum og ágrýtnum leiðarum á fløskuseðlinum. Tú kanst velja millum sum sagt Mussolini, Stalin, Hitler, Che og Castro. Rættiligt machovín til blóðugar búffar.

Nú er grappaflokan tóm, og hon tekur eina stóra bølluflosku av gólvinn, trakt í seðlaleysu fløskuna og so stoytir hon so skjótt, at traktin svølgir ikki.

Eg veit ikki, hvussu heima-brent eitur á ítalskum, so eg fái ikki spurt.